

Умро је човек, релативно недавно, па га можда није ред именовати у неким полухумористичним контекстима, нарочито јер је, кад се повуче црта на последњих тридесетак година, заправо више био позитивац него негативац. Фочак, човек из, како се то каже, реалног сектора, био је високо рангирани функционер водеће бошњачке партије, Странке демократске акције и потпредседник Владе БиХ након првих вишестраначких избора 1990. Свестан завичајног искуства из Другог светског рата, разумео је да ће ако падне крв између Бошњака и Срба, све отићи доврага. Стога је срчано радио на томе да политичка руководства два народа дођу до неког мирног решења (о томе доста зна Ненад Кеџмановић), али узалуд. Углавном у тих годину и по дана његовог мирнодопског бивања на власти, човек је постао најпознатији по једној нес(п)ретној изјави која је онда у „Топ-листи надреалиста“ извргнута руглу. Обраћајући се, наиме, демонстрантима који су, између осталог, тражили „правну државу“, он је свечано обећао да правна држава почиње – „од понедељка“.

Има она чувена реченица политиколога Ралфа Дарендорфа према којој су „земље Источне Европе промениле власт за шест дана, законе за шест месеци, институције за шест година, али ће им за промену начина мишљења бити потребно шездесет година“. Цитат о правој држави од понедељка у том смислу се указује као скоро карикатуралан пример „олако обећане брзине“, да се послужимо још једним цитатом из сличног контекста.

Последњег понедељка, међутим, овог најрецентнијег, десетог јануара, наиме, остварило се, макар и са закашњењем, и на погрешној хемисфери, пророчанство о „правој држави“. Након бизарног привођења Новака Ђоковића у Аустралији и још бизарнијег притварања, случај је напослетку дошао на терен правосуђа. А на том терену, јер где би друго, указала се правна држава. Указао се, наиме, судија Ентони Кели, један од најбољих аустралских судија, човек који је скоро тридесет година радио као адвокат, а још десет као саветник. Он је без сувишних зашто поништио одлуку о укидању Ђоковићеве улазне визе, те је наложио да се српски тенисер одмах пусти из притвора.

Ту одлуку су превише очигледно изигнорисали бројни српски и регионални микроинфлуенсери и дигитални селебритији који су претходно доживели вишеструке симултане оргазме поводом Ђоковићевог привођења. Можда и парадигматичан пример представља твитерашко очитовање бивше хрватске премијерке Јадранке Косор („У уређеним државама закони вреде за све. Знаш ли ко сам ја – не вреди. Исмевање правила не вреди.”), но на истом трагу је била и маса других регионалних душебрижника. Сви су глумили фасцинацију правном државом у којој, тобоже, вреде једнака правила за све. Ретки гласови који су имали шта одмерено и рационално да кажу (попут Александра Павловића на „Пешчанику”) пригушени су хистеричним лелекањем патолошки антисрпског полусвета. А цела ствар све до понедељка није имала везе с правом. Тицала се дневнополитичких надгорњавања и „тренирања строгоће”. Кад је на ред дошло право, кад је на ред дошао меритум ствари, Ђоковић је, наравно, пуштен на слободу.

Ни у једном тренутку није постојала идеја да Ђоковић тражи неки посебан третман за себе. Пре него што је пошао на пут, добио је гаранције да ће моћи да уђе у земљу. Па није он кренуо из Панчева у Вршац, него је пошао на најдаљи могући пут на који је из Европе уопште могуће поћи. Такве ствари се не ради у регистру „ако прође, прође”

Ни у једном тренутку није постојала идеја да Ђоковић тражи неки посебан третман за себе. Пре него што је пошао на пут, добио је гаранције да ће моћи да уђе у земљу. Па није он кренуо из Панчева у Вршац, него је пошао на најдаљи могући пут на који је из Европе уопште могуће поћи. Такве ствари се не ради у регистру „ако прође, прође”.

Иста она бизарна секта која га је пљувала после сваког његовог великог успеха сада је склопила наратив о свесрпској завери у којој је Новак Ђоковић само један точкић, а циљ је, наравно, „велика Србија”?! Сарајевски новинар кога поједини београдски медији често питају за мишљење о свему и свачему мртав озбиљан пише овако (наслов је наравно „Вучић је цели регион довео на ивицу нових ратова”): „Бојим се да демонстрације клерофашизма, којем сведочимо још од почетка литија у Црној Гори, а сада и поводом прославе Божића (...), антиваксерског перформанса Новака Ђоковића и обележавања неуставног 9. јануара у Републици Српској (...) упућују на идентичност припремљеног сценарија: оног пројекта који је уочи почетка ратова на простору Југославије најављен Антибирокуратском револуцијом.”

© 2022 Muharem Bazdulj. All rights reserved. This content is protected by copyright. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, without the prior written permission of the publisher.